

Kernen er jo, at amtsaftalen er ganske stram og kunne have været bedre, selv om man holdt sig inden for 2010-målsætningen. Der er det så, filmen knækker, fordi sparekravene i en række af amterne jo skyldes, at man skal lave omlægningerne benhårdt. Disse omlægninger, jeg har forstået det nu bliver lavet i mit eget amt, har jo først og fremmest virkning fra år 2004, hvorom der ikke engang er indgået en amtsaftale, men hvor man forudsætter, at verden ser sådan ud.

Må jeg spørge ministeren med hensyn til straffeaktion: Hvor består det rimelige så i, at på trods af ministerens dialog med min partifælle fra Vestsjællands Amt, skal det amt, jeg bor i, som har overholdt den aftale med alle de negative virkninger, der er i den, som vi bl.a. diskuterer i amtsrådssalen, betale 7 mio. kr.?

Enten skal man skære voldsommere, eller også skal man forøge sit driftsøkonomiske problem.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi kommer nægtelig noget rundt i alle hjørner her lige fra mekanismer til sikring af aftaleholdelse til efter min bedste overbevisning noget simplificerede udlægninger af den dynamik, der gemmer sig bag de 1,5 mia. kr.

Lad mig bare lige tage fat i det sidste, som hr. Jan Petersen spurgte om:

Regeringen har jo ikke indført nogen ny kultur her i forhold til den gamle regering. Det er fortsat sådan, at regeringen hvert år indgår en aftale med amterne under ét og med kommunerne under ét. Sådan har det vist været altid, tror jeg nok, og det betyder også, at for at finde ud af, om en aftale er overholdt eller ikke overholdt, må man jo se det hele under ét. Alternativet til det ville jo være fuldstændig jernhård, central statsstyring af mulighederne i det enkelte amt.

Der er jo ikke isoleret set noget galt i, at man i Vestsjælland har sat skatten op, altså det er der jo ikke isoleret set noget galt i. Man kunne have sat den op med 5 pct., det ville der ikke isoleret set være noget galt i, hvis bare der var nogle andre, der sørgede for at sætte den tilsvarende ned, for sådan er den aftale jo, der er lavet med regeringen.

Altså prøv nu lige engang at høre her: I repræsenterer et parti, som sidste år indgik en aftale, som blev fremlagt i medierne som sådan det paradisiske gennembrud for den danske sy-

gehussektor, 2,3 mia. kr., så ville der stort set ikke være en venteliste at få øje på, straks valget var slut. Lige rundt om hjørnet ville alle problemer være løst.

Oven i det beløb har den nye regering lagt 1,5 mia. kr., og det er jo ikke, må jeg sige til fru Line Barfod, udtryk for, at man skal nedprioritere noget, det er sådan set penge, vi har lagt oveni. Det er en historisk høj forbrugsmulighed, og derfor er det sådan set uforskammet at lade en diskussion om, at amterne i den nye aftale har sprængt den med 120 mio. kr., som altså skal holdes op imod beløb i indeværende år på 3,8 mia. kr., skulle være det, der genererer denne her diskussion.

Jeg er som folketingspolitiker jo ikke så fantastisk overrasket over, at den debat, der er i gang rundt omkring regionalt om at tilpasse strukturen, som jo i virkeligheden er varslet i den gamle sygehuskommission nedsat under en tidligere regering omkring bæredygtige enheder, kommer nu efter et amtsrådsvalg, og at den kommer med henvisning til Folketinget og regeringen. Det overrasker mig egentlig ikke, og jeg kan egentlig heller ikke forestille mig, at der kan være nogen i denne her sal, som har været i politik i en periode, som kan lade sig overraske over, at man benytter muligheden for at henvise til kræfter uden for sig selv, når man skal i gang med at feje for egen dør. Det er vist set før i politik, og jeg tror da også, at det vil blive set senere.

Jeg er meget enig i, vil jeg sige til fru Birthe Skaarup, at man skal lytte til befolkningen. Det er også derfor, at de, der er bedst til at finde de her balancer mellem det nære og det centrale, mellem at skrue op for akutberedskabet ved den præhospitale indsats og se det i forhold til, hvordan man dimensionerer det, der sker inde på sygehusgangen, er dem, der er tæt på befolkningen.

Kl. 14.25

Det bør vel også være sådan, at vi tillader amtsråd rundt omkring i landet at fremlægge ideer og ikke alene dømmer dem på de ideer, der bliver fremlagt, men forholder os til de kendsgerninger, der er, når man har været i dialog med befolkningen. Mig bekendt er der jo ikke besluttet noget i Århus. Mig bekendt er der jo ikke besluttet noget i Vestsjælland. Der har været nogle forslag, som for tiden er i høring, og man må bedømme resultatet, når de engang er bragt i hus.